

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 32Cb/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118207317
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1118207317.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne Poistná udalosť s. r. o., so sídlom v Bratislave, Sabinovská 11, IČO: 45 474 231, zastúpenej Advokátska kancelária MHS Legal, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Galvaniho 7/D, IČO: 36 866 687, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřežie 8/A, o zaplatenie 1.478,50 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1.478,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.478,50 eura od 13.12.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I 20.04.2018 domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 1.478,50 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k vzniku škody na motorovom vozidle H. C U.: L vo vlastníctve H. F. (ďalej len „poškodený“). Poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti vzniknutej na jeho motorovom vozidla nútený si požičať náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu. Za týmto účelom uzavrel 01.08.2017 so žalobkyňou nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla F. M. U.: L Prenájom náhradného vozidla trval od 01.08.2017 do 29.09.2017, t. j. celkovo 60 dní. Za prenájom vozidla vystavila žalobkyňa poškodenému faktúru č. 170901 znejúcu na sumu 3.960 eura, t. j. 66 eur za deň prenájomu. Dňa 29.09.2017 poškodený postúpil pohľadávku voči žalovanej žalobkyni. Keďže vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovanou uplatnila si žalobkyňa (resp. poškodený) u žalovanej nárok na náhradu škody v sume 3.960 eur. Žalovaná poskytla plnenie len v sume 2.481,50 eura (žalovaná odpočítala 21 eur x 60 dní prenájomu + opotrebenie 218,50 eura), pretože neuznala dennú sadzbu zapožičania náhradného motorového vozidla a vychádzala zo sumy 45 eur za deň prenájomu náhradného vozidla a odpočítala aj opotrebenie. Podľa žalobkyne ale žalovaná nepreukázala opodstatnenosť tohto krátenia. Sumu 66 eur za deň prenájomu náhradného vozidla označila za cenu obvyklú, pričom vychádzala z cenníkov iných autopožičovní. Poukázala na to, že za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšiu a ani cenu najdrahšiu. Je potrebné vychádzať z celého cenového pásma a ak cena za prenájom motorového vozidla z tohto pásma nevybočuje nemožno ju označiť za cenu neobvyklú. Navyše prenájom vozidla s tým, že cena bude zaplatená až pri vrátení vozidla bez poskytnutia depozitu a stiahnutia ceny z účtu, je zo strany autopožičovní poskytovaný len verným zákazníkom. V konkrétnom prípade by nebolo možné stanoviť počet dní, na ktoré by bolo náhradné vozidlo zapožičané, a teda by nebolo možné ani uzavrieť zmluvu o zapožičaní za ceny

uvádzané inými autopožičovňami. Za neoprávnené krátenie označila aj zníženie poisťného plnenia z dôvodu opotrebenia vozidla. Poukázala pritom na to, že poškodený nevie ovplyvniť plynutie času, a preto je nelogické, aby mu bolo z plnenia odpočítané zhodnotenie vo forme neopotrebenia vlastného vozidla po dobu používania vozidla náhradného. Na základe uvedeného si preto voči žalovanej uplatnila nárok na doplatenie plnenia v sume 1.478,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy a počítaný od 13.12.2017, t. j. 15 dní po skončení šetrenia poisťnej udalosti zo strany žalovanej. Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu zmluvu o postúpení pohľadávky z 29.09.2017, nájmnú zmluvu z 01.08.2017, faktúru č. 170901 z 29.09.2017 znejúcu na sumu 3.960 eur, oznámenie o poisťnom plnení z 27.11.2017, čestné prehlásenie poškodeného o platbe sumy 3.960 eur žalobkyni v hotovosti a cenníky požičovní motorových vozidiel.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 32Cb/35/2018 z 25.03.2019 vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe.

3. Žalovaná sa k žalobe žalobkyne vyjadrila podaním doručeným súdu 18.04.2019. Vo vyjadrení uviedla, že 31.07.2017 došlo k stretu motorového vozidla U., ktorého držiteľom bol poškodený a motorového vozidla K.K. U.: L ktoré držiteľkou bola L. V čase škodovej udalosti malo motorové vozidlo J.K. uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Poškodený si uplatnil náhradu za prenájom motorového vozidla faktúrou č. 170901 za obdobie 01.08.2017 až 29.09.2017 (60 dní). Základná cena za deň nájmu predstavovala sumu 45 eur a suma 21 eur predstavovala prirážku za požičanie motorového vozidla na dobu neurčitú a jeho nezabezpečenie. Na základe uvedeného preto poskytla poškodenému poisťné plnenie v sume 2.481,50 eura, pretože z uplatnenej sumy 3.960 eur odpočítala prirážku v sume 1.260 eur (21 eur x 60 dní) a opotrebenie v sume 218,50 eura. Navýšenie 21 eur za deň prenájom náhradného vozidla označila za neúčelné a neprimerané a nemôže ísť na vrub škodcu, resp. jeho zmluvnej poisťovne, pretože tým dochádza k navyšovaniu rozsahu škody. Poukázala aj na § 415 a § 417 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ktorými ustanoveniami sa poškodený neriadil a nedôvodne navýšil cenu nájmu o prirážku. K neposkytnutiu plnenia v sume 218,50 eura žalovaná uviedla, že v čase využívania náhradného vozidla nedochádzalo k znehodnocovaniu motorového vozidla poškodeného, ktorý nemusel vynaložiť na prevádzku vlastného motorového vozidla žiadne náklady potrebné na prevádzku tohto vozidla, keďže ho v čase opravy nepoužíval. Navrhla preto žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť. K vyjadreniu priložila faktúru žalobkyne č. 170901 z 29.09.2017.

4. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu 27.11.2020, v ktorom zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedla, že v konaní je sporná len cena nájmu, ku ktorej ale nie sú fakturované žiadne prirážky. Nájmná zmluva jasne uvádza dennú sadzbu nájmu vyjadrenú jedným číselným údajom, pričom táto denná sadza sa zhoduje s dennou sadzbou nájmu fakturovanou vo faktúre za nájom motorového vozidla. Cena nájmu neobsahuje žiadne prirážky či príplatky. Vo faktúre je uvedená len informatívna poznámka, ktorá má z marketingového hľadiska uľahčiť orientáciu v rozdielnostiach produktov ponúkaných žalobkyňou. Poškodený nemá povinnosť požičať si náhradné vozidlo výlučne v najlacnejšej autopožičovni. Argumentovala aj tým, že nájomca pri nájme náhradného vozidla musí splniť určité podmienky prenajímateľa viažuce sa k cene nájmu. Nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby si v záujme získania čo najnižšej ceny požičal náhradné vozidlo za takých podmienok, ktoré mu nevyhovujú, sú pre neho neakceptovateľné či nesplniteľné. Poškodený nemal voľné finančné prostriedky na nájom náhradného vozidla, keďže dopravná nehoda sa mu stala nečakane a nepredvídane. Nevedel odhadnúť dĺžku doby opravy jeho poškodeného motorového vozidla a zároveň nevedel či bude náhradné vozidlo skutočne potrebovať po celú dobu opravy. Rozhodol sa preto pre nájom motorového vozidla v režime typickom pre dobu neurčitú, ktorá mu nijakým spôsobom nekomplikovala finančnú situáciu, poskytovala výrazne väčšiu flexibilitu a umožňovala náhradné motorové vozidlo bez sankcií kedykoľvek vrátiť. Platba nájmného vopred a zloženie depozitu sú dôležité zabezpečovacie prvky pri nájme náhradného vozidla a ich (ne)existencia má vplyv na cenu nájmu a aj na samotný nájom motorového vozidla, pretože niektoré požičovne bez zloženia depozitu či bez platby vopred motorové vozidlo nepožičajú. Platba nájmného vopred a zloženie depozitu je významná komplikácia a finančná záťaž pre poškodeného. Spolu s vyjadrením súdu predložila aj potvrdenia autopožičovní k cene nájmu motorových vozidiel.

5. Žalovaná svoje procesné právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne nevyužila.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 05.02.2021 a 12.03.2021, ktoré sa v súlade s v tom čase účinným § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojení s § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu nekonali, keďže na základe výzvy súdu z 25.01.2021 žalobkyňa podaním z 27.01.2021 nesúhlasila s uskutočnením pojednávania v jej neprítomnosti.

7. Ďalšie pojednávanie nariadil súd na 12.05.2021, ktoré sa konalo v prítomnosti žalobkyne. Žalovaná podaním z 11.05.2021 súhlasila s vykonaním pojednávania v jej neprítomnosti. Na pojednávaní žalobkyňa zotrvala na doterajších vyjadreniach.

8. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či nepriznanie poistného plnenia v celej uplatnenej výške bolo zo strany žalovanej oprávnené. Strany neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - právneho predchodcu žalobkyne, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinennej motorovým vozidlom poisteným u žalovanej na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa oznámenia o poistnom plnení žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti 27.11.2017 a priznala sumu 2.481,50 eura. Odpočítala sumu 1.260 eur za prirážku (21x 60 dní) a sumu 218,50 eura za opotrebenie.

9. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. Pokiaľ ide o primeranosť sumy 66 eur za deň prenájmu motorového vozidla treba uviesť, že účelnosť vynaloženého nákladu je vecou vnútorného vzťahu medzi potrebou a prostriedkami, akými sa uspokojuje. Účelne vynaloženým je teda každý taký náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri poisťnej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo. Ak by si poškodený, ktorý bol v dôsledku porušenia právnej povinnosti poisťcom žalovanej zbavený možnosti používať svoje vozidlo J., prenajal od žalobkyne luxusné auto, kamión s návesom alebo opancierovanú limuzínu, nešlo by o účelne vynaložený náklad, pretože by celkom zjavne nešlo o porovnateľné vozidlá. Nebol by to primeraný spôsob realizácie legitímnej potreby, vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Poškodený si prenajal auto porovnateľnej triedy (H., a preto možno konštatovať primeranosť a účelnosť vynaloženého nákladu na jeho prenájom.

19. Poškodený, t.j. právny predchodca žalobkyne, nemohol z titulu poisťnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Konceptia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Zároveň každá uzavretá zmluva je výsledkom individuálnych rokovaní zmluvných strán.

20. V nadväznosti na predchádzajúci bod súd konštatuje, že suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla celkom zjavne z cenového pásma nevybočuje. Žalobkyňa predložila potvrdenia rôznych požičovní (U. s. r. o., H. H. M. technix, E.. B. Y. - Autotrans, PP Rent Cars, s.r.o., GentleCar, s.r.o., AUTOCENTRUM ASIST s. r. o., Business Car s. r. o.), z ktorých vyplýva, že suma 66 eur za deň prenájmu nie je neobvyklá alebo celkom premrštená. Sumu 66 eur za deň prenájmu motorového vozidla je preto potrebné akceptovať ako cenu obvyklú. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že suma požičovného je 45 eur za deň prenájmu (čo bolo aj žalovanou priznané). Podľa nájomnej zmluvy z 01.08.2017 bod 15. je cena za deň nájmu motorového vozidla 66 eur. Následne vo faktúre č. 170901 je rovnako uvedená suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla, pričom faktúra bližšie špecifikuje, že 21 eur je za dobu nájmu s dobou neurčitou, nájom bez zabezpečenia. Ide o súčasť ceny nájmu, tak ako to uviedla aj žalobkyňa, pričom sa súd stotožňuje s tým, že táto časť má informatívny charakter a nemožno sumu 21 eur považovať za akúsi dodatočne účtovanú prirážku, keďže cena nájmu bola vždy pevne stanovená sumou 66 eur za deň nájmu náhradného vozidla. Nie je výnimočné, že aj v iných občianskoprávných alebo obchodnoprávných vzťahoch sa celková odplata za poskytnutú službu, alebo dodaný tovar skladá z viacerých položiek, ktoré ako celok tvoria celkovú cenu. V prejednávanej veci prirážka nie je sankciou, alebo neúčelne zisk vytvárajúcou položkou. Súd musí zároveň akcentovať stav, že žalovaná nepredložila žiaden listinný dôkaz, preukazujúci jej tvrdenia o nedôvodnosti celkovej sumy 66 eur za deň prenájmu náhradného vozidla rovnakej triedy ako si prenajal poškodený v prejednávanej veci (porovnaj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/174/2018 zo 16.01.2019, sp.

zn. 3Cob/27/2019 z 22.05.2019). Zároveň je potrebné dodať, že na žalobkyňou uplatnený nárok sa žiadna prevenčná povinnosť nevzťahuje a žalovaná nepatrične na takúto povinnosť poškodeného poukazuje. Príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, na ktoré žalovaná vo svojom vyjadrení poukázala zakladajú prevenčnú povinnosť v súvislosti s odvrátením priamo hroziacej škody, čo nie je prejednávany prípad. Od poškodeného nie je možné vyžadovať, aby v situácii, keď v dôsledku stretu prevádzok vozidiel, ktoré nezavinil, a pri ktorom bolo poškodené jeho motorové vozidlo, riešil náhradu za svoje poškodené motorové vozidlo tak, že najskôr bude organizovať zisťovanie cenových relácií v rôznych autopožičovniach v závislosti od podmienok prenájmu, následne uskutoční výber najlacnejšej autopožičovne v porovnaní s rôznymi cenovými ponukami a podmienkami nájmu a napokon si zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie depozitu, a to všetko v krátkom časovom úseku, ktorý spravdla po náhodnej škodovej udalosti má poškodený k dispozícii a navyiac nakoniec všetky tieto úkony aj patričným spôsobom zdokumentuje, pre prípad námietok pri likvidácii škodovej udalosti zo strany poisťovne. Ak žalovaná ako poisťovňa namieta nesplnenie si povinnosti zo strany poškodeného predchádzať škodám, bolo by potrebné, aby žalovaná recipročne odôvodnila jej postup v procese likvidácie škodovej udalosti, teda predovšetkým či poškodenému odporučila autopožičovne s akceptovateľnou výškou nájmu, či poškodenému poskytla preddavok na likvidáciu škodovej udalosti, aby tak poškodený mohol uhradiť depozit a znížiť náklady na prenájom, resp. aké iné opatrenia uskutočnila žalovaná dovoľávajúca sa splnenia (podľa súdu v tomto prípade neexistujúcich) prevenčných povinností zo strany poškodeného v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla.

21. Súd za neoprávnené považuje aj zníženie poistného plnenia o sumu 218,50 eura, ktorá podľa žalovanej, ako to vyplýva z oznámenia o poistnom plnení z 27.11.2017 v spojení vyjadrením žalovanej (bod 3. a bod 8. tohto rozsudku), predstavuje náklady, ktoré by inak vznikli užívaním poškodeného vozidla. K samotnej amortizácii vozidla ale prichádza aj vtedy, ak nie je vozidlo prevádzkované a teda je v autoservise. Vlastník vozidla nachádzajúceho sa v autoservise neušetrí na amortizácii vozidla, pretože k nej dochádza bez vplyvu na jeho prevádzku, objektívne plynutím času. Súd v nadväznosti na uvedené žalobkyni priznal sumu 218,50 eura, o ktorú žalovaná neoprávnenne znížila poistné plnenie.

22. Žalobkyňa preto dostatočne preukázala nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným, ako aj nevyhnutnosť doby, po ktorú bolo vozidlo prenajaté (30 dní x 66 eur za deň prenájmu = 3.960 eur). Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.478,50 eura (3.960 eur - žalovanou vyplatená suma 2.481,50 eura), ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaná krátila poskytnuté plnenie.

23. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) krátila plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Takýto výklad odporuje účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy. Pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli krátiť poistné plnenia v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide však o maximálne účelovú argumentáciu. Súd preto považuje za potrebné uviesť, že nesúhlasí so záverom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 z 27.05.2020 a sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 (odhliadnuc od odlišného skutkového stavu), v ktorých tento uviedol, že ak poisťovňa si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP splnila, nie je povinná uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi. Tento nesúhlas odôvodňuje konajúci súd tým, že otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia (z ktorej vychádzal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie označených rozhodnutiach, a ktorý sa prvou časťou ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP nezaoberal) sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne

poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobkyne) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcim sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu nastoleného vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný.

24. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 27.11.2017. V súlade s bodom 23. bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 13.12.2017 v omeškaní s plnením sumy 1.478,50 eura. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobkyňou požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 11. tohto rozsudku) zo sumy 1.478,50 eura od 13.12.2017 do zaplatenia.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobkyňa bola vo veci v celom rozsahu úspešná (z hľadiska žalovanej istiny), súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.